

Sygn. akt III RC 583/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: st.sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa małoletnich K. R. i T. R. reprezentowanych przez przedstawiciela ustawowego M. R.

przeciwko J. R.

o podwyższenie alimentów

I. powództwa oddala;

II. odstępuje od obciążania powodów zwrotem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 13 grudnia 2017 r. M. R. wniosła do Sądu Rejonowego w Pruszkowie powództwo o podwyższenie alimentów od J. R. na rzecz małoletniej K. R. z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 2500 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego T. R. z kwoty 600 zł miesięcznie do kwoty 2000 zł miesięcznie. W treści uzasadnienia przedstawicielka ustawowa wskazała m.in., że wyrokiem z dnia (...) r. Sąd Okręgowy w Warszawie zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki K. R. urodzonej (...) alimenty w kwocie 700 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego powoda T. R. urodzonego (...) alimenty w kwocie 600 zł miesięcznie. Wskazała, że po wydaniu wyroku na przestrzeni ostatnich 5 lat nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich oraz wysokości kosztów ich utrzymania. Poprawiła się sytuacja materialna pozwanego poprzez wzrost jego dochodów, a sytuacja materialna i osobista matki małoletnich uległa istotnemu pogorszeniu i od marca 2016 r. tylko i wyłącznie sprawuje osobistą pieczę nad małoletnimi dziećmi. Od marca 2016 r. pozwany nie realizuje żadnych postanowień porozumienia wychowawczego zawartego w dniu (...) r. Nie zabiera dzieci od prawie dwóch lat w ogóle do siebie, nie interesuje się nimi, nie stara się nawet podejmować żadnych rozmów na ten temat z ich matką. Kontakty są bardzo rzadkie i przypadkowe, raz na 2,5 miesiąca w sumie może maksymalnie na 2 godziny całego spotkania. Dla zapewnienia prawidłowych warunków mieszkaniowych małoletnim matka dzieci wynajmuje 3 pokojowe mieszkanie w P. za kwotę 1950 zł miesięcznie plus 100 zł zaliczkowo płatne za światło. Pozwany od ponad 12 lat jest zatrudniony w pełnym wymiarze godzin w tej samej firmie na stanowisku (...). Nie możliwym jest również fakt, że w tak prężnie działającej firmie na przestrzeni ostatnich 7 lat pensja takiego pracownika nie uległa zmianie i utrzymuje się poziomie około 4800 zł netto miesięcznie. Ponadto wskazała, że z otrzymywanej kwoty powód już nie pokrywa w całości rat dotychczasowego kredytu hipotecznego ponieważ od (...) r. ma nowego współkredytobiorcę, co pozwala i pozostawia pozwanemu dodatkowe, wolne środki, z których może realizować zwiększony obowiązek alimentacyjny. Przedstawicielka ustawowa w pozwie wydatki na utrzymanie dzieci oszacowała na kwotę 3630 zł miesięcznie na rzecz K. R. oraz 3120 zł na rzecz T. R., w tym: wydatki związane z edukacją, opłata za szkołę, komitet rodzicielski, obiady szkolne, podręczniki i przybory szkolne (po 150 zł), wyżywienie (1200zł,

1000 zł), podstawowa opieka lekarska, w tym opieka stomatologiczna (po 120 zł), opieka okulistyczna (małoletni noszą okulary na stałe) po 30 zł, odzież i obuwie (170 zł, 150 zł), kosmetyki, artykuły higieniczne, środki czystości (200zł, 150 zł), tzw. rozrywki (200zł, 150zł), opłaty eksploatacyjne, związane z zaspokojeniem potrzeb mieszkaniowych małoletniej (po 680 zł), zajęcia dodatkowe pozaszkolne, nauki gry na instrumentach (w przypadku małoletniej także korepetycje) (320zł, 120zł), wakacje letnie i zimowe, wycieczki szkolne (560zł, 420zł). Przedstawicielka ustawowa powodów wskazała, iż od (...) roku zlikwidowała działalność gospodarczą i pozostaje osobą bezrobotną, utrzymująca się z pracy dorywczej oraz korzystającej z pomocy rodziców. Otrzymuje zasiłek z MOPS w łącznej kwocie 348zł oraz świadczenie z programu 500+ na łączną kwotę 1000 zł (k. 3-13).

W odpowiedzi na pozew J. R. wniósł o oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał m.in., że przedstawicielka ustawowa utrudniała mu kontakty z dziećmi. Nieprawdą jest, że nie interesował się dziećmi, nie miał wglądu w ich potrzeby u nie miał z nimi kontaktu. Dzieci mają kontakt z jego rodziną i on w ten sposób ma regularny kontakt z dziećmi. W styczniu 2018r. był z córką u okulisty i kupił jej nowe oprawki do okularów. Pieniądze na ten cel pożyczył od brata. W 2017 r. na urodziny kupił wraz z rodziną córce rower. Co roku wraz z rodziną finansuje córce wyjazd na obóz. Kupił córce telefony, opłaca abonament miesięczny w kwocie około 75 zł miesięcznie. Kwestionował wydatki na wyżywienie (tym bardziej, że dzieci korzystają z obiadów szkolnych) oraz koszty opłat eksploatacyjnych. Podał, iż zarabia 4289,82 zł netto miesięcznie oraz otrzymuje premie roczną około 3200 zł oraz ma wydatki związane ze spłatą kredytów, najmem mieszkania i opłatami, alimentami w łącznej kwocie około 5500 zł miesięcznie. Korzysta ze wsparcia rodziny (k. 448-455).

M. R. w toku całego postępowania do chwili zamknięcia rozprawy popierała powództwo i wносиła o podwyższenie alimentów, zaś pozwany nie uznał powództwa i wniósł o oddalenie w całości (k. 560, protokół płyta CD k. 562, k. 581, k. 383, protokół płyta CD k. 584).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni K. R. urodzona (...) i T. R. urodzony (...) pochodzą z związku małżeńskiego M. R. i J. R. rozwiązanego przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia (...) r. w sprawie IV C 1109/11. W wyroku tym Sąd m.in. obciążył oboje rodziców kosztami utrzymania małoletnich dzieci stron ustalając udział ojca J. R. na kwotę po 700 zł miesięcznie na rzecz K. R. i na kwotę po 600 zł miesięcznie na rzecz T. R., łącznie 1300 zł miesięcznie. Orzeczenie uprawomocniło się dnia 27 grudnia 2012 r.

M. R. wystąpiła do Sądu o zaległe alimenty na małoletnie dzieci od J. R.. Powództwo zostało oddalone wyrokiem z dnia (...) r. Sądu Rejonowego dla Warszawy-Mokotowa w W. w sprawie V RC 759/13.

K. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 7 lat i uczęszczała do szkoły. Matka szacowała koszty jej utrzymania na kwotę około 1500 zł miesięcznie, w tym: wydatki związane ze szkołą 350 zł, wyżywienie 375 zł, opieka medyczna, w tym stomatologiczna 200 zł, odzież i obuwie 100 zł, kosmetyki, artykuły higieniczne, środki czystości 50 zł, rozrywka 175 zł, opłaty mieszkaniowe 200 zł, wakacje letnie i zimowe 100 zł. Obecnie małoletnia ma 12 lat, uczęszcza do szkoły podstawowej. Jej potrzeby są standardowe. Ogólnie jest zdrowa. Nosi okulary. Je wszystko. Od września 2017 roku korzysta z obiadów, które są finansowane przez MOPS w P.. Otrzymuje kieszonkowe. Jeździ na wycieczki szkolne i do kina, co stanowi średni koszt 25 zł miesięcznie w skali roku. Regularnie co pół roku chodzi na przeglądy stomatologiczne. Chodzi na zajęcia dodatkowe nieodpłatne. Nie uczęszcza już na korepetycje z matematyki, chodziła od listopada do maja raz w tygodniu, co stanowiło koszt 50 zł za lekcje, łącznie 200 zł miesięcznie. Chodziła także na warsztaty plastyczne za co matka płaciła około 30 zł miesięcznie w okresie zimowym. Gra na instrumencie, ale zajęcia na które uczęszcza są nieodpłatne. Obecnie nie chodzi na odpłatne zajęcia dodatkowe. Rodzeństwo J. R. proponowało pomoc w świadczeniu korepetycji dla K. R., co nie spotkało się z akceptacją M. R..

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniej wynoszą obecnie około 1600-1700 zł miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty mieszkaniowe - 700 zł, koszty wyżywienia - 400 zł, wydatki szkolne, w tym wycieczki, komitet,

przybory szkolne – 50-100 zł, odzież i obuwie – 150 zł, środki czystości i kosmetyki – 50 zł, opieka medyczna – 50 zł, wypoczynek – 150-180 zł, inne – 50-100 zł.

T. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 2 lata i uczęszczał do prywatnego żłobka, za który odpłatność wynosiła 850 zł. Matka szacowała koszty jego utrzymania na kwotę około 1350 zł miesięcznie, w tym: wyżywienie 450 zł, pieluchy i środki higieniczne, kosmetyki dla dzieci 150 zł, opieka medyczna i leki 150 zł, szczepienia okresowe 150 zł, ubrania i akcesoria dziecięce 200 zł, rozrywki 100 zł, opłaty mieszkaniowe 100 zł, wakacje letnie i zimowe 50 zł.

Obecnie małoletni T. R. ma 7 lat, uczęszcza do szkoły podstawowej. Jego potrzeby są standardowe. Ogólnie jest zdrowy. Je wszystko. Od września 2017 roku korzysta z obiadów, które finansowane są przez MOPS w P.. Otrzymuje kieszonkowe. Jeździ na wycieczki szkolne i do kina, co stanowi koszt 15 zł miesięcznie. Regularnie co pół roku chodzi na przeglądy stomatologiczne, ale w tym roku jeszcze nie był. Uczęszcza na zajęcia nieodpłatne z gry na instrumencie. W czerwcu 2017 roku chodził 4 razy w miesiącu na odpłatne zajęcia do (...) w P., gdzie lekcja kosztowała 30 zł. Obecnie nie chodzi na odpłatne zajęcia dodatkowe.

Usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego wynoszą obecnie około 1600-1700 zł miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty mieszkaniowe - 700 zł, koszty wyżywienia -400 zł, wydatki szkolne, w tym wycieczki, komitet, przybory szkolne – 50-100 zł, odzież i obuwie – 150 zł, środki czystości i kosmetyki – 50 zł, opieka medyczna – 50 zł, wypoczynek – 150-180 zł, inne – 50-100 zł.

J. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miał 45 lat, mieszkał w wynajmowanym mieszkaniu, w którym wcześniej zamieszkiwała także jego żona i dzieci. Pracował w (...)w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku (...)i uzyskiwał wynagrodzenie w kwocie 4300 zł netto miesięcznie. Spłacał samodzielnie kredyt we frankach w wysokości 2850 zł miesięcznie. Dom wybudował ze środków pochodzących z jego majątku odrębnego. Od września do grudnia 2011 r. płacił za obiady córki w szkole. Kupił córce podręczniki do klasy I, cztery pary butów, kurtkę, 2 pary spodni, czapkę, rękawiczki, szalik. Dla syna nic nie kupował.

Obecnie J. R. ma 50 lat, mieszka w P. w wynajmowanym mieszkaniu wraz z partnerką. Koszt najmu wynosi 600 zł oraz opłat za media około 100 zł miesięcznie. Pracuje w tej samej firmie co poprzednio i uzyskuje dochód w kwocie 4274 zł netto miesięcznie. Otrzymuje dodatkowo premie roczne, które są wypłacane w styczniu każdego roku w kwocie 1000-1500 zł netto. W zeszłym roku otrzymał dwie premie po około 1000 zł netto. Innych źródeł dochodu nie posiada. J. R. w 2017 r. wykazał dochód w kwocie 88 101,78 zł brutto. Jego wynagrodzenie miesięczne brutto wynosi 6764,59 zł, co stanowi netto 4769,48 zł. Do dochodu ma wliczane przez pracodawcę koszt korzystania z samochodu służbowego, pakietu medycznego, karty M. jako wypłaty w naturze w łącznej wysokości 495 zł. J. R. wyjaśnił, iż do tego doliczane ma 200 zł premii co miesiąc, aby nie obniżyć wynagrodzenia o podatek należny od uzyskiwanych dodatków. W ten sposób wypłacane ma miesięcznie ok. 4220 zł. Firma przeszła restrukturyzację i obecnie pracuje jako (...). Często wyjeżdża w delegacje i zostaje w pracy po godzinach, ponieważ chce ją utrzymać.

J. R. spłaca w dalszym ciągu kredyt hipoteczny zaciągnięty pierwotnie przez J. R. i M. R. we frankach szwajcarskich w (...)r. na okres 20 lat, gdzie rata wynosi około 2900 zł miesięcznie, do spłaty pozostało jeszcze ok. 200 000 zł. Kredyt zabezpieczony jest hipotekami na nieruchomości J. R.. Ma także kredyt zaciągnięty pierwotnie w (...) w (...)r. na kwotę ok. 60 000 zł, gdzie rata kredytu wynosi 800 zł, na środki na spłatę na rzecz byłej żony. Kredyt ten obecnie spłaca jego partnerka, która jest żyrantem. Nie toczy się żadne postępowanie komornicze wobec J. R.. (...) pomaga mu rodzina oraz partnerka. Posiada zadłużenie wobec brata w kwocie 20 000 zł, wobec siostry 30 000 zł, którzy pożyczali mu pieniądze i znacznie większe wobec swojej partnerki, która mu pomaga od 7 lat.

R. R. i M. R. dokonali w drodze umowy podział majątku wspólnego, którego przedmiotem był między innymi dom jednorodzinny w stanie surowym otwartym położony w S.. Nieruchomość ta została przyznana R. R.. Przejął on również kredyt hipoteczny. M. R. nie jest obciążona tym kredytem od (...) r. W wyniku podziału majątku wspólnego otrzymała od J. R. 60 000 zł uzyskane z kredytu bankowego. Nieruchomość została wystawiona przez J.

R. na sprzedaż. Szacunkowa wartość nieruchomości to 700 000 zł. Pieniądze uzyskane ze sprzedaży R. R. planuje przeznaczyć w znacznej części na spłatę posiadanych długów. Innego majątku nie posiada.

J. R. dotychczas, poza kwotami alimentów, kupował dzieciom prezenty bądź uiszczal opłaty. W zakresie dokonywanych wydatków przedłożył do akt sprawy zestawienie sporządzone w formie pisemnej (k.538). W 2014 r. zapłacił za podręczniki dla córki. Opłacał zakupy telefonów, laptopów. Opłaca abonament telefoniczny córki na kwotę 55 zł miesięcznie. W 2017 roku kupił córce na urodziny rower, na który składała się także jego rodzina. Na początku 2018 r., na prośbę córki, był z nią na badaniu wzroku, kupił jej szkła i oprawki. Za to zapłacił 650 zł. Co roku wyjazd wakacyjny córki na obóz finansuje na jego prośbę siostra J. R.. Syn dotychczas był za mały na tego typu wyjazdy. W 2018 roku koszt obozu to 1900 zł, a w roku 2017 - 1800 zł.

W zakresie kontaktów z dziećmi J. R. widział dzieci w styczniu 2018 r., a potem nie miał z nimi kontaktu przez około trzy miesiące. J. R. zarzuca byłej żonie, że utrudnia mu kontakty z dziećmi. Aktualnie od marca 2018 r. widuje się z dziećmi raz w miesiącu. Widuje dzieci także w czasie, kiedy mają kontakt z jego bratem i siostrą raz na dwa miesiące. We wcześniejszych latach zabierał dzieci na wakacje, ostatnio w 2015 roku. J. R. ze swojego regularnego wynagrodzenia płaci alimenty na dzieci w łącznej kwocie 1300 zł miesięcznie oraz ratę kredytu w kwocie ok. 2900 zł miesięcznie. Pozostałe koszty jego utrzymania są pokrywane przez jego partnerkę.

M. R. w dacie orzekania w poprzedniej sprawie miała 35 lat, początkowo zamieszkiwała z rodzicami, a następnie wynajęła mieszkanie w N., którego koszt był podobny do ceny wynajmu w P.. Prowadziła działalność gospodarczą, która przynosiła straty. Była także zatrudniona na podstawie umowy o pracę, która była jej dodatkowym źródłem utrzymania, ale została jej wypowiedziana z dniem (...) r. Na potrzeby swoje i dzieci przeznaczała 3000-3500 zł miesięcznie. Spłacała kredyty, nie miała zaległości w spłacie.

Obecnie M. R. ma 41 lat, zamieszkuje wraz z dziećmi w P.. Pracuje od (...) jako (...) w firmie świadczącej usługi (...). W lutym 2018 r. pracowała w firmie (...), ale umowa została z nią rozwiązana z końcem miesiąca. Obecnie zatrudniona jest na umowę o pracę na czas określony do końca 2018 roku, uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 2100 zł brutto. Ma delegacje i wyjazdy służbowe, co wiąże się z dodatkowymi profitami. Dotychczas raz była na wyjeździe służbowym i otrzymała za to dodatkowo 50 zł. Uzyskuje dochody także z pracy dodatkowej. Robi (...) i z tego tytułu w skali miesiąca uzyskuje dochód minimum 2000 – 3000 zł. Otrzymuje zamówienia w różnej ilości, gdzie dochód ze sprzedaży jednego (...) wynosi 300 zł. W miesiącu ma regularnie zamówienia na 4-5 sztuk. W okresie świąt miała zamówienie na 20 (...). M. R. obecnie nie prowadzi działalności gospodarczej. W stosunku do M. R. została ogłoszona upadłość konsumencka, gdyż miała problemy finansowe. Został ustanowiony syndyk masy upadłości. Na dzień składania wniosku o upadłość dług wynosił ponad 400 000 zł. Wcześniejszy dochód z działalności gospodarczej M. R. szacowała na kwotę 4000 – 5000 zł. W 2014 r. M. R. wykazała przychód w kwocie 20 580,44 zł, z czego nie uzyskała żadnego dochodu. W 2015 r. nie wykazała żadnego przychodu. W 2016 roku wykazała przychód w kwocie 2 287,71 zł, z czego uzyskała dochód w kwocie 1780,96 zł. W 2017 r. M. R. nie wykazała żadnego przychodu.

M. R. wynajmuje trzypokojowe mieszkanie od 2016 roku za 1950 zł, dopłaca za prąd 150 zł. Nie posiada majątku. Ma partnera, który mieszka oddzielnie. Przyjeżdża on co drugi dzień lub co drugi weekend. Jak przyjeżdża, to przywozi artykuły spożywcze dla niej i dla dzieci. Pomagają jej również rodzice. Partner jak przyjeżdża, to robi zakupy albo zabiera dzieci do kina. W wyniku podziału majątku wspólnego otrzymała od J. R. 60 000 zł w 2016 r.

K. R. otrzymuje z programu 500 + świadczenia na dwójkę dzieci oraz zasiłek rodzinny w kwotach po 124 zł na każde z dzieci.

Swój koszt utrzymania M. R. szacuje na kwotę 800 – 900 zł miesięcznie, bez kosztów mieszkaniowych, w tym 400 zł na jedzenie.

W zeszłym roku zorganizowała dzieciom wyjazd nad morze na 3 tygodnie, za co zapłaciła 8000 zł oraz dodatkowo za bilety na pociąg. Z dziećmi była na zmianę ze swoją matką, ponieważ musiała wracać do pracy. Małoletni był z babcią

tydzień w górach co stanowiło koszt około 1200 zł łącznie z transportem i atrakcjami. W ferie była z dziećmi w górach w B., za co zapłaciła 5000 zł za 3 osoby.

Do zeszłego roku kupowała dzieciom podręczniki i przybory szkolne, co w skali miesiąca pociągało kwotę 40 zł - 60 zł. Obecnie podręczniki są bezpłatne. Opłacała komitet rodzicielski w kwocie 100 zł na rok oraz składkę klasową w kwocie 10 zł miesięcznie. W tym roku nie wydała pieniędzy na opiekę medyczną, dzieci w tym roku nie były u dentysty. Na chemię i kosmetyki wydaje 350zł w skali roku. M. R. w ostatnim czasie wyraziła zgodę na zmianę szkieł w okularach córki.

M. R. zgromadziła i przedłożyła do sprawy znaczną ilość paragonów na sumę ok. 4944 zł miesięcznie.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia k. 14-15, kopia wyroku k. 16-17, porozumienie wychowawcze k. 18-19, umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 20-22, aneks do umowy najmu lokalu k. 23, aneks do umowy kredytu k. 24-25, wydruk z CEiDG k. 26, decyzje k. 27-30, decyzja k. 31, decyzje k. 32-33, zestawienie wydatków k. 34, pokwitowanie k. 45, faktura k. 55, pismo przedszkola i potwierdzenie opłaty k. 56, faktura k. 57, dowód wpłaty k. 58-59, faktura k. 73,75, rachunek k. 80, faktura k. 84, pokwitowanie k. 85, pokwitowanie k. 91, 96, 97, faktura k. 98, pokwitowanie k. 100, faktura k. 105, potwierdzenie wpłaty k. 106, faktura k. 111, wyniki badania k. 113, faktura k. 128, recepta na okulary i potwierdzenie zakupu k. 129-130, potwierdzenie k. 136, potwierdzenie wykonania wpłaty k. 137, pokwitowanie wpłat k. 138, potwierdzenie wpłaty k. 150, faktura k. 154, dowód wydania k. 155, dowód opłaty k. 157, faktura k. 159, potwierdzenie przelewu k. 161, dowód wpłaty k. 164, faktura k. 175, faktura k. 195, dowód wpłaty k. 197, potwierdzenie wpłaty k. 216, pokwitowanie k. 217, potwierdzenie wpłaty k. 219, faktura k. 228, potwierdzenie k. 236, potwierdzenie wpłat k. 247-248, potwierdzenie wpłaty k. 280, faktura k. 298, k. 301, k. 302, potwierdzenie k. 354-355, faktura k. 378, potwierdzenie wpłaty k. 379, wniosek/polisa k. 400-401, faktura k. 408, Pit k. 456-457, potwierdzenie wykonania przelewu k. 458-463, faktura k. 464, potwierdzenie przelewu k. 471, faktura k. 472-473, historia operacji k. 476, faktura k. 480-486, dowód wpłaty k. 488, faktura k. 491, potwierdzenie przelewu k. 497, 498, umowa na telefon k. 500, potwierdzenie przelewu k. 501, aneks do umowy k. 502-503, załącznik i umowa (...) k. 504-506, umowa k. 507-508, umowa kredytu oraz aneksy k. 509-514, wyrok wraz z uzasadnieniem k. 515-520, badanie sądowo-lekarskie k. 522-523, pismo J. R. do M. R. k. 524-530, zawiadomienie o wszczęciu dochodzenia k. 531, postanowienie k. 532, wezwanie k. 533-535, życzenia k. 536-537, zestawienie wydatków k. 538, zaświadczenie o zarobkach k. 547, zaświadczenie z US k. 548-554, Pit k. 555-558, zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach k. 559, przesłuchanie M. R. k. 560-560v, protokół płyta CD k. 562, k. 582-582v, protokół płyta CD k. 584, przesłuchanie J. R. k. 560v-561, protokół płyta CD k. 562, k. 582v-583, protokół płyta CD k. 584, zeznania świadka E. S. k. 561-561v, protokół płyta CD k. 562, potwierdzenie przelewu k. 564-575, deklaracja z US k. 576, lista płac k. 577-579, zeznania świadka D. A. k. 581-582, protokół płyta CD k. 584.

Ustalenia Sądu znajdują uzasadnienie we wszystkich przeprowadzonych dowodach, które zostały wyżej powołane. Jakkolwiek niektóre z dokumentów zostały złożone w kserokopiach, to jednak nic nie wskazuje na to, by ich treść nie odzwierciedlała wiernie treści dokumentów oryginalnych. Podnieść też należy, że strony wiarygodności i mocy dowodowej tych dowodów nie kwestionowały. Sąd posiłkował się także ustaleniami zawartymi w sprawie o rozwód o sygn. akt IV C 1109/11 w zakresie przesłanek obowiązku alimentacyjnego w okresie poprzedniego orzekania w przedmiocie alimentów.

Sąd nie oparł się na złożonych paragonach, albowiem nie stanowią one wystarczającego dowodu zakupu określonej rzeczy lub usługi dla konkretnej osoby. Mimo złożenia ich w znacznej ilości oraz dokładnego wyliczenia całości wydatków przez M. R. wartość dowodowa paragonów jest znikoma. Z dowodów tych wynika jedynie dokonanie transakcji określonego towaru za określoną cenę w określonym dniu. Brak jest możliwości, a nawet celowości weryfikacji poszczególnych transakcji w ramach postępowania dowodowego w sprawie alimentacyjnej. Stanowisko orzecznictwa w tym zakresie jest ugruntowane. Dodatkowo w sąd odnosi się w swej ocenie do usprawiedliwionych potrzeb osób uprawnionych do alimentacji w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzy ogólnej.

Sąd zgodnie z zasadami doświadczenia życiowego krytycznie ocenił przedstawione zestawienie kosztów utrzymania powodów (k. 9-11) i nie dał wiary co do wysokości wskazanych w nim kwot. Strona powodowa nie poparła wystarczająco innymi dowodami powyższego zestawienia, wręcz przeciwnie, z przesłuchania przedstawicielki ustawowej nie wynikało, by wskazane w formie pisemnej kwoty były faktycznie zasadne we wskazanych wysokościach.

Przesłuchania zarówno przedstawicielki ustawowej małoletnich powodów, jak i pozwanego były w przeważającej większości wiarygodne. W zakresie przesłuchania J. R. należy zaznaczyć jedynie, iż początkowo nieprecyzyjnie przedstawiał on informacje w zakresie elementów uzyskiwanego wynagrodzenia, zostało to jednak wyjaśnione w późniejszym okresie złożonymi dokumentami, których wiarygodność nie budzi wątpliwości. Sąd nie przyjął za prawdziwe wysokości podlegającej zwrotowi kwoty pomocy udzielanej przez jego partnerkę, gdyż nie została ona potwierdzona innymi dowodami. Sposób wyliczenia wysokości wskazanej sumy nie został wykazany. W zakresie zeznań M. R. sąd paradoksalnie nie miał wątpliwości co do ich prawdziwości w kwestiach istotnych w przedmiocie tego postępowania. Przedstawicielka ustawowa podczas przesłuchania przedstawiła inny zakres wydatków na potrzeby małoletnich, ponoszonych aktualnie. Dodatkowo sąd ocenił podawane przez nią kwoty w świetle usprawiedliwionych potrzeb małoletnich.

Sąd nie dał wiary słowom przedstawicielki ustawowej, wskazującym, iż wydatki zarówno na córkę, jak i na syna są w takich wysokościach, jak w zestawieniach pisemnych, z wyżej już wskazanych względów.

Opinia (k. 521) przedłożona w sprawie, została sporządzona na zlecenie jednej ze stron, a zatem jest opinią prywatną i nie może być traktowana jako dowód w sprawie, nie była też istotna w zakresie przedmiotu postępowania.

Zeznania świadków były zdaniem sądu w większości wiarygodne. Odnośnie zeznań E. S. należy zaznaczyć, iż w zakresie pytania co do zatrudnienia M. R., jej źródeł utrzymania, przebywania jej partnera w jej miejscu zamieszkania świadek zasłaniała się brakiem wiedzy w tym zakresie, co w kontekście dobrych, codziennych relacji rodzinnych nie może być prawdą.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią przepisu art. 133 kro na obydwójgu rodzicach ciąży obowiązek lożenia na utrzymanie dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres tego obowiązku, stosownie do przepisu 135 kro, wyznaczają z jednej strony usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej, z drugiej zaś zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale także takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu i statusowi rodziców.

Stosownie do treści przepisu art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może zatem prowadzić do podwyższenia alimentów wówczas, gdy po uprawomocnieniu się orzeczenia ustalającego wysokość alimentów zwiększeniu ulegną potrzeby uprawnionego albo zwiększą się możliwości zarobkowe lub majątkowe zobowiązanego.

Przechodząc do oceny zgłoszonego w rozpatrywanej sprawie żądania w pierwszej kolejności należy wskazać, iż wysokość alimentów od pozwanego na rzecz powodów została ustalona ostatnio wyrokiem z dnia (...) r. Sąd Okręgowy w Warszawie w sprawie IV C 1109/11 na kwotę po 700 zł miesięcznie na rzecz K. R. i na kwotę po 600 zł miesięcznie na rzecz T. R., łącznie 1300 zł. Orzeczenie uprawomocniło się dnia (...) r.

Od tej ostatniej daty upłynęło ponad 5 lat. Odnośnie usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów należy wskazać, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania Sądu, całociowy koszt utrzymania małoletnich wzrósł, lecz jedynie w niewielkich zakresach. Usprawiedliwione potrzeby małoletnich uległy zmianie jeśli chodzi o ich zakres. Ustalone przez sąd kwoty usprawiedliwionych potrzeb są wyższe niż poprzednio. Wzrost ten nie jest jednak tak znaczny jak wskazano w pozwie.

W rozpoznawanej sprawie M. R. oszacowała koszty utrzymania córki na kwotę 3630 zł miesięcznie oraz na rzecz syna na kwotę 3120 zł miesięcznie. Sporządziła zestawienie kosztów utrzymania małoletnich, które Sąd ocenił krytycznie. Zdaniem Sądu kwoty te są przeszacowane i nie odpowiadają rzeczywistym kosztom ich utrzymania. Usprawiedliwione koszty utrzymania każdego z małoletnich powodów mieszczą się w kwotach około 1600-1700 zł miesięcznie. W skład tej kwoty wchodzi: koszty mieszkaniowe po 700 zł, koszty żywienia po 400 zł, wydatki szkolne, w tym wycieczki, komitet, przybory szkolne po 50-100 zł, odzież i obuwie po 150 zł, środki czystości i kosmetyki po 50 zł, opieka medyczna po 50 zł, wypoczynek po 150-180 zł, inne po 50-100 zł.

Postępowanie dowodowe w sprawie nie wykazało, wbrew żądaniu pozwu, tak znacznego wzrostu usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów. Wskazała, iż potrzeby dzieci są standardowe. Małoletni nie cierpią na jakiegokolwiek problemy zdrowotne, mogą jeść wszystkie produkty, nie pozostają na żadnej diecie.

Wskazane przez matkę wydatki związane z wyżywieniem małoletnich w kwocie 1000 zł i 1200 zł miesięcznie, w ocenie sądu, zostały znacznie przeszacowane. Koszty żywienia Sąd jest w stanie przyjąć w oparciu o zasady doświadczenia życiowego i wiedzę ogólną, według których są one znacznie niższe niż wykazywane w pozwie. Dzieci korzystają w trakcie roku szkolnego z obiadów w szkole, które są finansowane przez MOPS. Standardowo w większości spraw za usprawiedliwione koszty potrzebne na pokrycie potrzeb żywnościowych dzieci w wieku powodów sąd przyjmuje kwotę 400 zł miesięcznie. Przy uwzględnieniu obiadów szkolnych, kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z powodów są wystarczające. Wyższe wydatki, w oczywisty sposób możliwe po dokonaniu, nie zasługują na usprawiedliwienie w świetle zasad doświadczenia życiowego przy uwzględnieniu stopy życiowego obojga rodziców.

Także wydatki związane ze szkołą, ubraniami, chemią i kosmetykami oraz opieką medyczną, w ocenie sądu, zostały nieznacznie przeszacowane. W porównaniu z poprzednim okresem małoletni powód poszedł do szkoły. W związku z tym nie są już uiszczane opłaty za prywatny żłobek, które wynosiły 850 zł miesięcznie. Obecnie oboje małoletni nie korzystają z odpłatnych zajęć dodatkowych, korepetycji. Odpłatność w kwocie 200 zł miesięcznie była ponoszona jedynie w okresie od listopada do maja. Także podręczniki szkolne aktualnie są nieodpłatne, a dzieci mogą skorzystać z kolejnych świadczeń w zakresie wyprawki szkolnej z programu „Dobry Start”. W tym roku matka małoletnich także nie ponosiła żadnych dodatkowych kosztów związanych z opieką medyczną, w szczególności dzieci nie korzystały z płatnych wizyt stomatologicznych. W sytuacji małoletniej zasadnym jest skorzystanie z pomocy w zakresie korepetycji oferowanych przez rodzeństwo pozwanego.

Sąd uwzględnił potrzeby związane z wypoczynkiem letnim i zimowym małoletnich powodów. Jak zostało ustalone w ramach tego postępowania, dzieci dotychczas wyjeżdżały zarówno latem, jak i w okresie ferii zimowych z matką. Pozwany ostatnio nie zabiera dzieci na wyjazdy, choć co roku siostra pozwanego opłaca małoletniej powodce pobyt na obozie letnim. Matka małoletnich winna mieć zapewnione odpowiednie środki na zapewnienie wypoczynku dzieciom. W tym zakresie, zdaniem Sądu, nie można przyjąć, iż łączne wydatki na zapewnienie wakacji i ferii dla dwójki małoletnich powodów i opiekuna w skali roku wynoszą 15 000 zł. Taka kwota wynika z sumowania podanych przez M. R. wydatków. Nie jest to jednak suma usprawiedliwiona w świetle możliwości zarobkowych i majątkowych obojga rodziców małoletnich powodów. Zarobki pozwanego na poziomie 4300 zł netto, stan jego zadłużenia, aktualne zarobki M. R. na poziomie najniższego wynagrodzenia oraz pozostawanie bez zatrudnienia w poprzednich latach, uzyskiwanie zasiłków z pomocy społecznej i świadczeń okresowych oraz jej upadłość konsumencka nie pozwala na przyjęcie zasadności wydatków na takim poziomie. Nierozsądne pod względem gospodarczym, nieracjonalne, a w konsekwencji nieusprawiedliwione są wydatki na poziomie wskazywanym przez M. R.. Podobnie jak z kwestią wydatków żywnościowych, koszty takie są możliwe do poniesienia, jednak nie mogą zostać przyjęte za usprawiedliwione potrzeby małoletnich. Za usprawiedliwione sąd uznał wydatki na poziomie 150-180 zł na miesiąc, czyli 1800-2160 zł rocznie na każdego z małoletnich powodów. Wydatki większe mogą jedynie wyjaśniać częściowo istnienie kłopotów finansowych M. R.. Podważają one również zasadność korzystania z różnych form pomocy społecznej.

W przedmiotowej sprawie strona powodowa wnosiła o podwyższenie alimentów do kwoty 2500 zł na małoletnią powódkę i kwoty 2000 zł na małoletniego powoda. Warte podkreślenia w tym miejscu jest to, iż alimenty nie mogą przekraczać wysokości usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, a są środkami niezbędnymi na

pokrycie bieżących potrzeb uprawnionych. Żądanie zasądzenia alimentów ponad usprawiedliwione potrzeby osoby uprawnionej nie zasługuje na uznanie sądu i może stanowić naruszenie zasad współżycia społecznego.

Zakres świadczeń alimentacyjnych nie zależy tylko od usprawiedliwionych potrzeb osoby uprawnionej, ale również od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, gdyż górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. W sprawie tej więc Sąd badał również czy nastąpiła istotna zmiana w zakresie sytuacji J. R..

Przez ustawowe określenie „możliwości zarobkowe i majątkowe” rozumie się nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane ze swojego majątku, lecz te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana do alimentacji może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Przechodząc do oceny możliwości zarobkowych pozwanego ustalone zostało, iż J. R. w dalszym ciągu pracuje w tym samym miejscu i uzyskuje wynagrodzenie na zbliżonym poziomie. Nie umknęło uwadze Sądu, iż pozwany nie do końca potrafił wyjaśnić skąd wynika rozbieżność między dochodem wykazywanym w zeznaniu podatkowym, a dochodem wynikającym z zaświadczenia o wynagrodzeniu. Faktem jest, iż pozwany uzyskuje premie, jak również otrzymuje doliczenie do dochodu za użytkowanie samochodu służbowego na cele prywatne, używanie telefonu, jednakże nie znajduje to w pełni odzwierciedlenia w przedłożonej dokumentacji.

Przez możliwości zarobkowe rozumieć należy nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz również te zarobki i te dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Pozwany, zdaniem Sądu, w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe. Praca zajmuje mu razem z dojazdami większą część dnia. Poza tym jego dochody są na dobrym poziomie i zrozumiałe jest, iż chce utrzymać to zatrudnienie, tym bardziej, iż pracuje w tej firmie od wielu lat, a zatem ma stabilne warunki zatrudnienia, tym bardziej, iż jest osobą posiadającą stałe znaczne zobowiązania finansowe. Zarzut strony powodowej w zakresie znacznie wyższych dochodów niż wykazywane przez pozwanego nie znalazł potwierdzenia w całości materiału dowodowego. Sąd nie przyjął za zasadne, iż pozwany winien zmieniać pracę i uzyskać wyższe wynagrodzenie. Ma on stabilną sytuację zarobkową i wykonuje pracę adekwatną do jego wykształcenia i doświadczenia.

Sytuacja majątkowa pozwanego wskazuje, iż obecnie nie jest on w stanie opłacić wszystkie swoje zobowiązania na istniejącym już poziomie. Biorąc pod uwagę, iż pozwany uzyskuje dochód w kwocie około 4200 zł, to po odliczeniu alimentów w kwocie 1300 zł oraz raty kredytu w kwocie ok. 2900 zł nie pozostaje mu żadna kwota. Dodatkowo pozwanego obciąża jeszcze kredyt w kwocie raty 800 zł miesięcznie. Pozwany musi mieć zagwarantowane wydatki na wyżywienie, na pokrycie części opłat mieszkaniowych. Sąd uwzględnił, iż pozwany ma standardowe wydatki na własne utrzymanie oraz że koszty jego utrzymania w brakujących zakresach ponoszone są przez jego partnerkę.

Sytuacja majątkowa pozwanego nie polepszyła się od czasu poprzedniego ustalania obowiązku alimentacyjnego. Co prawda uzyskał on całość nieruchomości, jednak w konsekwencji przejął on całość spłaty kredytu hipotecznego i zaciągnął na spłatę M. R. kolejny kredyt. Pozwany posiada również zobowiązania spłaty pomocy finansowej udzielanej przez jego rodzeństwo i partnerkę.

Pozwany regularnie płaci alimenty na rzecz dzieci. Poza alimentami stara się partycipować w kosztach utrzymania dzieci, choć z uwagi na brak środków oraz utrudnienia w przedmiocie kontaktów czyni to sporadycznie. Reaguje na potrzeby dzieci, utrzymuje z nimi kontakty, od marca regularnie raz w miesiącu oraz w trakcie spotkań dzieci z jego bratem i siostrą.

Należy podkreślić, iż oboje rodzice są tak samo zobowiązani do czynienia wszelkich starań, aby odpowiednio wychować i utrzymać dzieci.

Sąd zauważył również, iż w okresie będącym przedmiotem zainteresowania zmianie uległa sytuacja finansowa matki małoletnich.

Możliwości zarobkowe przedstawicielki ustawowej powodów są, co najmniej, na takim samym poziomie jak pozwanego. Jej sytuacja zarobkowa uległa poprawie od czasu poprzedniej sprawy w przedmiocie alimentów, jej sytuacja majątkowa również uległa poprawie, gdyż nie obciążają ją już żadne zobowiązania, których poprzednio wysokość była znaczna. Obecnie dochody M. R. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę wynoszą około 2100 zł brutto, a ponadto dodatkowo uzyskuje ona dochody z pracy dorywczej, gdzie najniższy dochód wynosi 2000-3000 zł miesięcznie. Jak sama przyznała, ze sprzedaży(...) uzyskuje kwotę 300 zł za sztukę, w okresie świąt miała zamówienie na 20 (...), jest w stanie w skali miesiąca uzyskać dochód w kwocie 8000 zł. Nie prowadzi ona działalności gospodarczej, a zatem nie jest obciążona kosztami składek. M. R. nie posiada zobowiązań kredytowych. Prowadzone jest postępowanie z uwagi na orzeczoną upadłość konsumencką. W okresie po wydaniu wyroku poprzednio ustalającego wysokość alimentów otrzymała od byłego męża w wyniku podziału majątku kwotę 60 000 zł. Uzyskuje także pomoc od partnera oraz matki, którzy robią zakupy czy też zajmują się dziećmi, czasami partner zabiera je do kina. Mimo deklarowanych przez nią dochodów uzyskiwała pomoc MOPS.

Górną granicą alimentów są możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanego do alimentacji. Nawet jeśli potrzeby uprawnionych wzrosły i są na ustalonym przez sąd poziomie, granicę alimentów określają możliwości pozwanego. W przedmiotowej sytuacji dochody i majątek J. R. nie pozwalają na zasądzenie alimentów w wyższych wysokościach niż dotychczas. Przy jego wydatkach na poziomie 5000 zł (2900 zł + 800 zł + 1300 zł) i kosztach jego bezpośredniego utrzymania, niemożliwe jest podwyższenie alimentów. Sąd uwzględnił, iż w takiej sytuacji nie jest on w stanie pokrywać zarówno większej części usprawiedliwionych potrzeb małoletnich powodów, jak i innych swoich zobowiązań. Być może sprzedaż nieruchomości pozwanego pozwoli na zmianę sytuacji i w przyszłości na zmianę wysokości alimentów.

Reasumując, w ocenie Sądu, pozwany nie jest w stanie wygospodarować środków pozwalających nałożenie alimentów na rzecz powodów w większej wysokości niż obecnie, zgodnie z żądaniem strony powodowej, pozwalającej chociażby na częściowe uwzględnienie powództwa.

Z wszystkich wyżej wymienionych względów na podstawie art. 138 kro a contrario sąd orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekła na podstawie art. 102 kpc uznając, iż w przedmiotowej sprawie obciążanie powodów uprawnionych do alimentów od pozwanego kosztami procesu na rzecz pozwanego byłoby niezgodne z zasadami współżycia społecznego.